

A Szentatya által vezetett Úrangyala imádság (Angelus)

Kedves Testvérek!

Az Eucharisztia jelentése: „hálaadás” és ennek a szentmisének a végén, amely bezárja a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust és budapesti látogatásomat, szeretnék szívből köszönetet mondani. Köszönöm a nagy magyar keresztény családnak, amelyet szeretnék magamhoz ölelni különböző rítusaival, történelmével, a katolikus és más felekezetekhez tartozó testvérekkel, akik valamennyien a teljes egység irányába haladunk. Ennek kapcsán szívből köszöntöm Bartolomaiosz pátriárkát, testvéreimet, aki megtisztel bennünket jelenlétével. Külön köszönet szeretett püspök testvéreimnek, a papoknak, a szerzeteseknek és szerzetesnőknek és mindnyájatoknak, kedves hívek! Külön köszönet mindazoknak, akik annyit fáradoztak ennek az Eucharisztikus Kongresszusnak és ennek a napnak a megvalósításán.

Amikor újfent hálámat fejezem ki az engem fogadó állami és vallási vezetőknek, szeretném kimondani: „köszönöm” nektek, Magyarország népe. A himnusz, amely végigkísérte a kongresszust, így szól hozzátok: „A kereszt volt ezer éven reménységed oszlopa, most is Krisztus jele legyen jobb jövődnek záloga”. Ezt kívánom nektek: legyen a kereszt számotokra a híd a múlt és a jövő között. A vallásos érzés ennek a gyökereihez olyannyira kötődő nemzetnek az éltető nedve. De a földre szúrt kereszt nem csak arra indít bennünket, hogy jól gyökerezünk meg, hanem a magasba is nyúlik és kitarja karjait mindenki felé. Arra hív, hogy ragaszkodjunk gyökereinkhez, de ne elégedjünk meg ezzel; hogy merítsünk a forrásból és adjunk inni mindazoknak, akik szomjaznak a mi korunkban. Azt kívánom nektek, hogy legyetek ilyenek: megalapozottak és nyitottak, mélyen gyökerezők és másokat tisztelők. *Isten éltessen!* A „Missziós kereszt” ennek a Kongresszusnak a szimbóluma ösztönözzön arra benneteket, hogy életetekkel hirdessétek az Evangéliumot, amely megszabadít, annak jó hírét, hogy Isten végtelenül gyöngéden szeret minden embert. A mai szeretetre éhes világban ez az a táplálék, amelyre minden ember vágyik.

Ma nem messze innen, Varsóban avatják boldoggá az Evangélium két tanúját: Stefan Wyszynski bábort és Elzbieta Czackát, a Kereszt Szolgálóleányai Ferences Nővérek társaságának alapítóját. Két olyan személyt, akik közelről megismerték a keresztet: Lengyelország prímását, akit letartóztattak és elzártak, aki mindig bátor főpásztor volt Krisztus szíve szerint, az ember szabadságának és méltóságának szószólója; és Elzbieta nővért, aki igen fiatalon elvesztette látását, és egész életét teljesen a vakok szolgálatára szentelte. A két új boldog példája bátorítson minket arra, hogy a sötétséget fényre változtassuk a szeretet erejével.

Végezetül imádkozzuk el az Úrangyala imádságot azon a napon, amikor Szűz Mária nevét ünnepeljük. Régen ti, magyarok tiszteletből nem mondtátok ki Mária nevét, hanem úgy szólítottátok meg, mint a királynét. A „Boldogasszony, régi nagy pátrónátok” kíséren és áldjon meg benneteket! Áldásom innen, ebből a nagy városból szeretne mindenkit elérni, főként a gyermekeket és a fiatalokat, az időseket és a betegeket, a szegényeket és a kirekesztetteket. Veletek és értetek mondom: *Isten áldd meg a magyart!*